

[Steen Folke]

nemført, ville der dog i det mindste blive tale om en klækkelig forhøjelse af uddannelsesstøtten.

Alligevel må de uddannelsessøgende altså vente endnu et par år på en forhøjelse eller blot ajourføring af uddannelsesstøtten. Dette skyldes ikke blot, at uddannelsesstøtten er et taknemligt sted at spare, fordi det går ud over en svagt stillet gruppe, som i virkeligheden ikke råder over nogen magtmidler, og som i forvejen er søgt lagt for had af bl. a. fremskridtspartiet – de forkælede studenter og alt det dér. I sammenhæng med adgangsbegrænsningen øger en lav uddannelsesstøtte også konkurrenceræset og selvdisciplineringen. Socialdemokratiet og venstre er enige om at bruge uddannelsesstøtten til at kanalisere de unge ind i de korte og mere erhvervsrettede uddannelser. At nogle i stedet for bliver kanaliseret ud til de andre 75.000 ungdomsarbejdsløse, er en realitet, som vil blive beklaget, men ikke reelt imødegået.

Da den påtvungne momsharmonisering, som er en konsekvens af det danske EF-medlemskab, nu har forøget kantinepriserne med 10 pct., er der en del uddannelsessøgende, der har fået nok. Derfor er der i den sidste tid blevet gennemført boykot af kantinerne på en række uddannelsessteder. Man gør nok klogt i at tage det som en lille advarsel om, at de uddannelsessøgendes tålmodighed er ved at nå bristepunktet.

Til allersidst et par ord om fremskridtspartiets dagsordensforslag. Det betragter jeg som et helt genialt forslag til løsning af problemerne i skolen med ét slag. VS vil dog kun stemme for det, hvis fremskridtspartiet kan garantere, at det foreslåede udvalg kommer til at bestå af repræsentanter for politiet, hæren, søværnet og flyvevåbnet – så skal der nok blive ro og orden i skolerne.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Ordføreren for forslagsstillerne til denne forespørgsel, hr. Ingolf Knudsen, mente, at jeg i min redegørelse her i dag overså, at der var en lang række problemer, og at der foregik en debat omkring uddannelsessektoren. Det tror jeg ikke at jeg gør. Men det kan være, at hr. Ingolf Knudsen og jeg ikke har den samme opfattelse af, hvad der kan komme ud af en debat til løsning af de problemer som den, vi fører her i dag.

Hr. Ingolf Knudsen spurgte mig også, hvad der kunne gøres, eller om jeg ville tage initiativ til at få afklaret omfanget af folkeskolelærernes arbejde. Her kan jeg gentage, hvad jeg sagde på Danmarks Lærerforenings kongres, at jeg helt bestemt mener, at det haster med den arbejdsgruppe, der nu er nedsat, og som skal undersøge lærernes tjenstlige aktiviteter.

Den sidste del af hr. Ingolf Knudsens indlæg om højskolerne og oplysningsforbundene og vores traditioner er jeg i og for sig ikke uenig i, men jeg synes, hr. Ingolf Knudsen manglede at understrege, at vi faktisk har fortsat alt det, hr. Ingolf Knudsen stod og talte så pænt om. Man kunne få det indtryk, at det var fra sådan en svunden tid, at vi havde disse ting, som hr. Ingolf Knudsen roste så meget, og jeg skal da bare her pege på en enkelt sag, som hr. Ingolf Knudsen selv var inde på, nemlig enkeltkursusloven. Hr. Ingolf Knudsen nævnte den ikke direkte, men jeg går ud fra, at det var derfra, bemærkningerne om undervisningsmateriale, som ikke var i særlig overensstemmelse med de voksnes, stammede, og jeg er enig i, at der er nogle problemer på det område, som vi må forsøge at få løst.

I øvrigt føler jeg ikke trang til at kommentere alle de indlæg, der har været her i dag. Jeg skal nøjes med at tage fat i et par enkelte ting.

Fru Gerda Møller mente, at når jeg havde talt om, at der skulle være ro om folkeskolen, så måtte jeg være slemt utilfreds med den megen diskussion, der nu var på dette område. Det er jeg faktisk ikke. Jeg synes, det er mægtigt godt, at vi har en debat om folkeskolen. Jeg synes, det er vældig glædeligt, at forældrene interesserer sig for, hvad der foregår i skolen, og jeg synes, det var vigtigt, at så mange forældre bakkede op bag skolenævnsvalgene, og jeg er hermed i virkeligheden enig i de bemærkninger, hr. Ole Vig Jensen kom med.

Derimod synes jeg, det er vigtigt, at der er ro om folkeskolen, når det drejer sig om omfattende ændringer i forhold til den folkeskolelov, der for nylig blev vedtaget, og som først trådte i kraft i 1976. Her er jeg glad for, at det er lykkedes for de partier, der vedtog denne lov, på trods af forskellige interesser og på trods af principielle forskellige opfat-